

Теорія та методика навчання

УДК 37.013.42:37.018.43:7.071.2(510)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17246543>

**Сучасні підходи до підготовки вчителів в КНР: виклики та інновації
мистецько-педагогічної освіти**

Котова Анна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри англійської філології та методики викладання іноземної
мови,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 4, пл.
Свободи, Харків, Україна, <https://orcid.org/0000-0001-8362-9055>

Ленська Олена Олегівна

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри іноземних мов професійного спрямування,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 4, пл..
Свободи, Харків, Україна, <https://orcid.org/0000-0001-8972-9962>

Прийнято: 15.09.2025 | Опубліковано: 30.09.2025

***Анотація:** У статті проаналізовано особливості професійної підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін у Китайській Народній Республіці в умовах модернізації освітньої системи. Наголошено, що мистецький компонент посідає провідне місце в освітньому просторі КНР, адже він розглядається як чинник розвитку культурної ідентичності та водночас як засіб оновлення сучасного культурного середовища. Увага акцентується насамперед на музичному та хореографічному напрямах, що зумовлено*

специфікою національного менталітету, зорієнтованого на гармонійність, естетичну чутливість та поетичне світосприйняття. Встановлено, що саме на початковому й середньому етапах навчання формується естетична свідомість учнів, розвивається їхня уява, креативність та здатність до художнього самовираження, що обумовлює особливу роль учителя мистецтва як провідника культурних ідей та нових освітніх практик.

Окреслено трансформацію освітніх стандартів, що вимагають від майбутніх педагогів відмови від традиційних методів імітації та демонстрації на користь проєктного, інтегрованого та особистісно орієнтованого навчання. Виокремлено ключові складові професійної підготовки: загальнопедагогічний блок, знання особливостей роботи з молодшими школярами, спеціальна мистецько-педагогічна підготовка, а також цифрова грамотність. Важливим акцентом виступає поєднання традиційних педагогічних цінностей із сучасними тенденціями, серед яких онлайн-освіта, застосування цифрових технологій та використання інтерактивних методів.

Зазначено, що сучасний китайський учитель мистецтва має володіти високим рівнем професійної та емоційної компетентності, здатністю аналізувати художні твори, інтегрувати різні види мистецтва й використовувати цифрові інструменти у творчій діяльності. Підкреслюється значення естетичного виховання школярів через музику, хореографію, національні культурні практики та нові форми цифрового мистецтва. Виявлено, що цілеспрямоване занурення учнів у мистецькі види діяльності сприяє розвитку стійких естетичних інтересів, формуванню ціннісних орієнтацій та профілактиці ризиків девіантної поведінки.

Таким чином, мистецька освіта у КНР виконує багатофункціональну роль: від збереження культурної спадщини й підтримки творчої молоді до впровадження інноваційних педагогічних технологій. Отримані результати

дають можливість визначити підходи, які можна адаптувати у вітчизняній освітній практиці для удосконалення підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін.

Ключові слова: мистецька освіта, майбутні вчителі, Китайська народна республіка, професійна компетентність.

Modern Approaches to Teacher Training in China: Challenges and Innovations in Art and Pedagogical Education

Anna Kotova

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of English Philology and Foreign Language
Teaching Methods,
V. N. Karazin Kharkiv National University, 4, Svobody Square, Kharkiv, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0001-8362-9055>

Olena Lenska

Candidate of Phylological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages for Professional
Purposes,
V. N. Karazin Kharkiv National University, 4, Svobody Square, Kharkiv, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0001-8972-9962>

Abstract: *The article analyzes the features of professional training of future teachers of art disciplines in the People's Republic of China in the context of modernization of the educational system. It is emphasized that the artistic component occupies a leading place in the educational space in China, as it is considered a factor in the development of cultural identity and at the same time as a means of*

updating the modern cultural environment. Attention is focused primarily on musical and choreographic directions, which due to the specifics of the national mentality are oriented towards harmony, aesthetic sensitivity, and poetic worldview. It is found out that it is at the initial and secondary stages of education that the aesthetic consciousness of students is formed, their imagination, creativity and ability to artistic self-expression develop, which determines the special role of the art teacher as a conductor of cultural ideas and new educational practices.

The transformation of educational standards is outlined, requiring future teachers to abandon traditional methods of imitation and demonstration in favor of project-based, integrated, and personally oriented learning. The key components of professional training are highlighted: a general pedagogical block, knowledge of the features of working with younger schoolchildren, special artistic and pedagogical training, as well as digital literacy. An important emphasis is placed on combining traditional pedagogical values with modern trends, including online education, application of digital technologies, and the use of interactive methods. It is noted that a modern Chinese art teacher must have a high level of professional and emotional competence, ability to analyze works of art, integrate different types of art, and use digital tools in creative activities. The importance of aesthetic education of schoolchildren through music, choreography, national cultural practices, and new forms of digital art is emphasized. It is found that purposeful immersion of students in artistic activities contributes to the development of sustainable aesthetic interests, formation of value orientations and the prevention of risks of deviant behavior.

Thus, art education in China performs a multifunctional role: from the preservation of cultural heritage and support for creative youth to the introduction of innovative pedagogical technologies. The results obtained make it possible to identify approaches that can be adapted in domestic educational practice to improve the training of future teachers of art disciplines.

Keywords: art education, future teachers, People's Republic of China, professional competence.

Постановка проблеми. Мистецький компонент в освіті Китайської Народної Республіки розглядається як провідний фактор, що стимулює не лише розвиток, а й якісне оновлення культурного простору країни. Серед усіх напрямів особливу актуальність і широке поширення нині приділяється музичному та хореографічному напрямкам. Це пов'язано із характерними рисами національного менталітету китайців, для якого властиві споглядальна позиція, поетичне світосприйняття, підвищена чутливість до естетики та схильність до гармонійності. Саме тому, хореографії та музиці приділяється увага з самого початку навчання дітей у школі, викладання цих дисциплін має власну методичну специфіку та педагогічні виклики, визначаються шляхи модернізації системи професійної підготовки майбутніх учителів, які повинні розуміти стратегічні напрями державної політики КНР у цьому аспекті. Важливим у цьому контексті є концепція «Один пояс, один шлях», схвалена на XVIII та XIX з'їздах Комуністичної партії Китаю. Доктрина підкреслює, що програма формування педагогічних кадрів має сприяти поступовому розкриттю творчої індивідуальності студентів, упровадженню педагогічних інновацій, розвитку креативного мислення та підтримці музично обдарованої молоді [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних дослідженнях мистецької освіти Китаю простежується кілька взаємопов'язаних тем: роль мистецтва у формуванні особистості, трансформація педагогічних парадигм під впливом цифровізації та стандартів освіти, специфіка підготовки вчителя мистецьких дисциплін та методики викладання на різних вікових етапах.

Питання формування художньої та естетичної свідомості в дітей ґрунтовно розглядає Чжоу Тінтін [2], яка розглядає музичне мистецтво як засіб цілісного розвитку дитини. У статті підкреслюється, що музика не лише формує

естетичні смаки, а й сприяє розвитку емоційної сфери, уяви та соціальних навичок. Це узгоджується з тезами Lilin Chen [3] та Ян Чжуана [4], яка наголошує на естетичному вихованні як центральній меті мистецької педагогіки та на важливості організації творчої практики, що забезпечує емоційне занурення учня в мистецький процес.

Тему цілісної підготовки педагогічних кадрів та трансформації навчальних парадигм розглядають Zhang [5], Xiao та Ge Li [6]). Zhang аналізує перехід від простих репродуктивних методів до більш складних, інтеграційних підходів у викладанні, тоді як Xiao et al. показують, як традиційна естетика використовується у викладанні етнічної музики середньої школи, підкреслюючи міждисциплінарний підхід. Обидва джерела вказують на поступову реконструкцію змісту й методів навчання, яка потребує від педагогів нових компетенцій — у тому числі вміння інтегрувати знання з різних мистецьких сфер.

Питання впливу державної політики й національної ідеології на мистецьку освіту висвітлюють Li [7] та Mangué & Gonondo [8]. Li аналізує ролі «Art Teaching Guide» та нових стандартизованих підходів до мистецької освіти, які орієнтують викладання на національні цінності й водночас відкривають простір для інновацій. Mangué і Gonondo досліджують академічну культуру Китаю та механізми формування талантів, вказуючи на системні інструменти державної підтримки мистецтва та на важливість узгодження підготовки педагогічних кадрів із державними пріоритетами.

Окрему увагу приділено цифровізації освіти та її впливу на підготовку вчителя. Feijoo et al. [9] He & Wei [10] та Khurram [11] у своїх працях аналізують передумови й наслідки масового впровадження освітніх технологій у Китаї — від дистанційного навчання до інтеграції цифрових інструментів у мистецьку практику. Feijoo et al. розглядають уроки, винесені до та після пандемії, підкреслюючи потребу адаптації методик до гібридного формату.

He & Wei описують зсув парадигми у вищій освіті з консервативних практик до онлайн-форм, а Khurram обговорює педагогічні виклики «пандемагогіки» й способи збереження якості навчання в онлайні. Ці джерела підкреслюють необхідність цифрової грамотності для майбутніх учителів мистецтва та формування нових підходів до практичних завдань у віртуальному середовищі.

Дослідження педагогічної психології й типології особистості учнів розкрито в роботі Yu & Zhang [12]. Yu & Zhang роблять акцент на розвитку типологій особистості у молодшій школі (резиліентний, надконтрольований, недоконтрольований) і на необхідності врахування цих типів при побудові навчального процесу. Це набуває практичної ваги при розробленні методик для початкової школи, які згадуються в статтях, присвячених інтегрованому навчальному навантаженню та проектним кластерам.

Щодо методологічних і практичних аспектів формування професійних компетенцій вчителів мистецтва, Volat [13] та Li Н. [7] пропонують цікаві підходи. Volat розглядає порівняльний підхід у викладанні історії мистецтва через тематичні модулі, що сприяє розвитку критичного мислення та порівняльного аналізу у студентів. Li Н. досліджує вплив офіційних методичних настанов на концепцію мистецької освіти та практику викладання, підкреслюючи структурне значення стандартизованих гідів у трансформації підготовки вчителя.

У частині, яка стосується інтеграції національної культури та практик у шкільну програму, працю Xiao, Ge & Li [6] та праці щодо збереження національних мистецьких традицій демонструють, що етнокультурні практики виступають компенсаторним ресурсом для формування естетичного досвіду дітей. Автори вказують, що поєднання музики, поезії та візуальних форм може зробити процес сприйняття більш доступним і глибоким.

Нарешті, численні дослідження (Zhang 2013; Mangué & Gonondo 2021; Ministry of Education 2022) демонструють, що реформа освітніх стандартів КНР

(зокрема Art Curriculum Standards 2022) створює нормативну базу для переосмислення змісту й методів підготовки вчителів мистецтва [5; 8; 14]. Це включає орієнтацію на проєктне навчання, міждисциплінарність та розвиток ключових компетентностей замість вузько-фахової підготовки мистця.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз літератури виявляє кілька важливих прогалин. Зокрема, наразі представлено недостатньо досліджень, в яких би було представлено аналіз підготовки вчителів мистецтва для роботи з молодшими класами з урахуванням локальних типологій особистості (резилієнтний/надконтрольований/недоконтрольований) та ефективності поєднання цифрових інструментів із традиційними мистецькими методиками саме в початковій школі. Нарешті, хоча стандарти 2022 року задають рамки, мало робіт оцінюють їх практичне впровадження й вплив на розвиток творчих компетенцій учнів.

Ці прогалини окреслюють напрямки для подальших досліджень і виправдовують актуальність досліджуваної теми: поглиблене вивчення специфіки підготовки майбутніх учителів мистецтва в КНР, зокрема методик роботи з молодшими школярами, інструментів цифрової мистецької педагогіки та механізмів інтеграції національних художніх практик у шкільний курс.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є з'ясування специфіки професійної підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін у Китаї в умовах модернізації освіти, аналіз основних тенденцій розвитку мистецької педагогіки в КНР та виявлення педагогічних підходів, що сприяють формуванню творчої особистості, здатної до інноваційної діяльності в сучасному освітньому середовищі.

Для цього вважаємо за необхідне вишити наступні завдання:

- з'ясувати особливості інтеграції традиційних цінностей китайської педагогіки з сучасними підходами до мистецької освіти;

- дослідити специфіку підготовки майбутніх учителів до роботи саме з учнями молодшого шкільного віку, беручи до уваги їхню психологічну готовність та вікові особливості;
- визначити інноваційні методи мистецько-педагогічної діяльності в умовах цифровізації освітнього процесу

Виклад основного матеріалу дослідження. Протягом усього періоду становлення мистецької освіти в Китаї простежується акцент на визнанні та підтримці її значущості на політичному рівні, що зумовлює нагальність і необхідність посилення системи підготовки мистецько-педагогічних кадрів для закладів початкової та середньої освіти. У КНР вважають, що саме цей етап навчання є вирішальним для формування естетичної свідомості, розвитку естетичних здібностей, а також для виховання творчості та уяви в учнів. Мистецька освіта у початковій і середній школі виконує вагомую функцію у забезпеченні гармонійного та всебічного розвитку особистості дитини.

У зв'язку з цим, в країні періодично переглядаються підходи не тільки до змісту викладання дисциплін мистецького профілю, але підходи до підготовки відповідних фахівців. Новий навчальний стандарт вимагає від учителів осмислювати зміст програм і викладання, враховуючи психологічні та вікові особливості дитини. Студенти педагогічних відділень мають розуміти основні завдання роботи в школі, а саме, що основною метою є не підготовка фахових митців у певній спеціалізації, а розвиток у дітей комплексних здібностей і ключових компетентностей на основі мистецтва. Відтак педагоги повинні застосовувати методики, що виходять за межі традиційної імітації чи демонстрації.

Так, у новому стандарті наголошується на значущості проєктного навчання, у межах якого акцент робиться на груповій роботі над завданнями. Тому під час вивчення дисциплін педагогічного профілю студентів вчать формувати різні навчальні «кластери завдань» або «проєктні кластери»,

інтегруючи зміст різних мистецьких дисциплін, що дає можливість учням ознайомлюватися з багатьма видами мистецтва й розвиватися всебічно.

У стандарті конкретно визначені завдання для різних напрямів, які обов'язково враховуються в робочій програмі. Наприклад, у сфері танцю навчальна програма охоплює компоненти «вираження», «творення», «оцінювання» та «інтеграція», що реалізуються через 14 змістових одиниць, організованих у формі різноманітних навчальних завдань. Вчитель повинен визначати власні педагогічні пріоритети й використовувати завдання як рушійну силу для формування в учнів комплексних якостей та розвинених здібностей [14; 15].

У ході дослідження встановлено, що сучасна модель педагога змінилася від навчання як нормативно структурованого процесу до особисто-орієнтованого навчання, яке спрямовано перш за все на корекцію діяльності здобувачів освіти та ефективний педагогічний супровід. В умовах модернізації професійної підготовки майбутні вчителі мають досягти високого рівня емпатії, зосередитися передусім на співпраці, налагодженні взаємодії з усіма учасниками навчально-виховного процесу та мати достатню мистецьку та педагогічну підготовку для впровадження нових освітніх парадигм.

Професійна підготовка майбутніх учителів при цьому має будуватися на основі формування міжсуб'єктної спрямованості навчального процесу, і відповідно до цього формування особистості майбутнього фахівця визначається формуванням складної психічної системи контролю діяльності та формуванням певних поведінкових особливостей [3, р.26].

З точки зору нашого дослідження необхідно розрізняти три ключові елементи, які впливають на формування висококваліфікованого вчителя мистецького профілю. А саме:

- загальнопедагогічна підготовка, яка не відрізняється від інших спеціальностей;

- розуміння роботи саме з учнями молодших класів (розуміння їх психології, готовності до сприйняття матеріалу тощо)
- спеціальна мисцтецько-педагогічна підготовка, яка є специфічною в залежності від спеціалізації студентів;
- прищеплення їм цифрової грамотності і уміння працювати з сучасними застосунками [2; 4; 5; 6].

Розглянемо кожний з цих компонентів більш детально. У ході дослідження встановлено, що педагогічна освіта в Китаї базується на ідеях Конфуція та поєднує традиційні цінності китайської нації із сучасними цінностями держави та суспільства, а також орієнтована на світову історико-педагогічну практику. На відміну від традиційної освіти, яка зосереджувалася на академічній успішності та ігнорувала систему цінностей та соціальний розвиток особистості, сучасний підхід до освіти в КНР спрямований, перш за все, на формування моральної, гуманної та творчої особистості з широкими знаннями та вмінням застосовувати їх на практиці. Разом із тим, під час занять з педагогічної майстерності майбутніх вчителів готують до того, що однією з основних тенденцій сучасної освіти в Китаї є онлайн-навчання, впровадження онлайн-курсів та конференцій, вебінарів, кіберлекцій [8].

На заняттях з педагогіки та психології наголошують, що початковий шкільний вік є одним із ключових етапів у житті дитини, оскільки саме в цей період відбувається інтенсивне накопичення знань, формування соціального досвіду та засвоєння основних моделей взаємодії із суспільством. Разом із цим початкова школа виступає визначальним етапом розвитку особистості, адже процеси, які відбуваються у цей час, мають довготривалі наслідки для подальшого становлення людини. Дослідження підтверджують, що особливості особистісного розвитку в молодшому шкільному віці можуть бути факторами як успішної соціалізації, так і ризику девіантної поведінки в дорослому житті.

У сучасній психології для вивчення розвитку особистості застосовують два підходи: орієнтований на змінні та орієнтований на особистість. Перший з них передбачає аналіз окремих рис у межах п'ятифакторної моделі, яка включає екстраверсію, доброзичливість, сумлінність, емоційну стабільність та відкритість. Водночас у китайських дослідженнях замість категорії «відкритість» використовується поняття «інтелект», яке більшою мірою відповідає місцевій культурній та освітній традиції. Цей вимір відображає швидкість інтелектуальних реакцій, здатність до самостійності у навчанні, а також наявність власних ідей і позитивної мотивації у навчальній діяльності. Таким чином, культурні відмінності впливають на розуміння та зміст окремих особистісних характеристик.

Другий підхід — орієнтований на особистість — спрямований на виявлення типів особистості шляхом об'єднання індивідів із подібними поєднаннями. У низці досліджень було доведено, що поєднання п'яти рис п'ятифакторної моделі утворює три основні типи особистості: резилієнтний, надконтрольований та недоконтрольований, що також треба враховувати під час роботи з дітьми. Ці типи підтверджено у різних культурах, мовних середовищах і вікових групах.

Резилієнтний тип характеризується високим рівнем соціальної адаптації, упевненістю в собі, енергійністю та здатністю до саморегуляції. Надконтрольований тип поєднує емоційну вразливість, чутливість і схильність до пригнічення імпульсів, що часто ускладнює соціальну адаптацію. Недоконтрольований тип, навпаки, проявляється у схильності до імпульсивності, егоцентризму, конфліктності та недостатнього рівня самоконтролю.

Отже, врахування типології особистості у роботі з молодшими школярами є надзвичайно важливим, оскільки дозволяє вчителю не лише краще зрозуміти індивідуальні особливості дітей, але й обрати адекватні педагогічні

стратегії для розвитку позитивних рис та профілактики небажаної поведінки [9; 10; 12].

Щодо третьої складової, спеціальної мистецько-педагогічної підготовки, зазначимо, що професійна компетентність учителів мистецьких дисциплін у Китаї вирізняється специфічними характеристиками, зумовленими особливостями національної ментальності та тенденціями у сприйнятті світового традиційного й сучасного мистецтва. У ХХІ столітті, в контексті реалізації політики «м'якої сили» та ідеї мультикультуралізму, уряд КНР спрямовує значні державні ресурси на підтримку й розвиток мистецтва, зокрема сучасного. Така стратегія розвитку різних напрямів китайського мистецтва та їх інтеграції у світовий культурний простір передбачає засвоєння педагогічних засад як національних, так і зарубіжних освітніх традицій. Це зумовлює формування нової педагогічної парадигми, орієнтованої на підготовку вчителя мистецтва сучасного типу [7].

Професійна компетентність сучасного вчителя мистецтва в Китаї передбачає розвинену уяву, просторове мислення, здатність до створення гібридних матеріалів і композицій, знання основ інформатики та новітніх графічних редакторів, а також адекватне сприйняття мистецьких творів, пов'язаних із різними стилями та напрямками світового й китайського мистецтва [46]. Найважливішим компонентом професійної компетентності вчителя мистецтва в сучасному Китаї є уміння професійного й емоційно точного сприйняття та аналізу творів і течій класичного та сучасного мистецтва [11; 13].

Лілін Чен акцентує увагу на тому, що сутність мистецької освіти полягає саме в естетичному вихованні – організації для учнів яскравих художніх видів діяльності через такі форми мистецтва, що формують інтереси й забезпечують естетичні переживання. Учителі повинні чітко узгоджувати навчальний зміст з компетентностями мистецької освіти, роблячи акцент на емоційних ставленнях

і цінностях, навчаючи учнів відчувати емоції через художнє самовираження, щоб розвивати у них почуття краси та формувати цінний естетичний досвід.

Наприклад, під час ознайомлення учнів із танцювальною постановкою «Fan Dance Dancing» учителі мають не лише розкрити багатство характеристик танцю, але й донести до учнів свіжу витонченість і мальовничий світ, аби школярі могли по-справжньому відчути духовну принаду китайського національного танцювального мистецтва у поєднанні з музикою гучжена.

Дослідження в галузі когнітивної психології та естетики доводять, що естетичні інтереси, сформовані у підлітковому віці, нерідко набувають характеру довготривалих звичок. Відтак тривале занурення учнів початкової та середньої школи у високохудожні твори під керівництвом учителя сприяє становленню естетичних інтересів і вдосконаленню відповідних здібностей.

Як невід'ємна складова естетичного виховання, надзвичайно важливо, щоб педагоги виправляли будь-які тенденції інструменталізації мистецької освіти в школах, аби вона могла по-справжньому повернутися до своєї головної місії – виховання особистості в її цілісному розвитку [3].

Майбутнім учителям музичного мистецтва прищеплюють думку про те, що музична естетика постає як «естетична подія», тобто музичні твори та музична діяльність розглядаються як форма художньої творчості та естетичної практики. Загалом музична естетика формується митцями у процесі художньої творчості та передається слухачам. Разом із тим, поряд із класичною музикою акцент у викладанні має робитися на народній музиці, щоб діти знали та поважали музику країни. Це передбачає активну суб'єктивну участь у процесі сприйняття задля досягнення естетичної мети. Наприклад, у творі *Pipa Xing* цінується ефект «мовчання, яке краще за звук», що ґрунтується на поєднанні реального та уявного. Для такого сприйняття від слухача вимагається високий рівень знань і майстерності, а також цілковите занурення у музичний твір.

Водночас для сучасних учнів середньої школи досягти подібного рівня за короткий час є досить складним завданням.

Однак серед численних «гомологічних культур», що поєднують у собі надбання китайської традиційної культури — національну музику, поезію, живопис та інші мистецькі дисципліни, — можна знайти компенсаторні механізми. Вони здатні заповнити брак естетичного змісту, важкого для інтерпретації лише через музику, оскільки у своїй образності та реалістичності вони мають спільні витоки з народною музикою. Крім того, такий інтегрований підхід цілком відповідає положенням нового стандарту, який орієнтує на «творчу практику інтегрованого використання міждисциплінарних знань, тісно пов'язаних із реальним життям, художніми інноваціями та практичним застосуванням здобутих умінь» [6].

У процесі викладання сучасного мистецтва китайські викладачі намагаються зосереджувати увагу не стільки на засвоєнні студентами базових положень дисципліни, скільки на розвитку їхньої мистецької обдарованості. Вони сприяють усвідомленню студентами психоемоційних, художніх та естетичних вимірів світового й національного сучасного мистецтва.

Рівень професійної підготовки майбутніх учителів сучасного мистецтва визначається формуванням і розвитком їхнього композиційного мислення. Воно вирізняється проявом таких якостей студентів, як самостійність, оригінальність мислення, асоціативність, образність, уміння керувати композиційним змістом, відчуття гармонії та дисгармонії кольору, а також візуальна пам'ять.

Четвертою важливою складовою підготовки майбутніх фахівців є прищеплення їм цифрової грамотності і уміння працювати з сучасними за стосунками. Стрімкий розвиток цифрових технологій суттєво вплинув на трансформацію сучасного китайського мистецтва. Цифрові матеріали, технології й інновації розширили творчі межі та відкрили нові мистецькі

напрями для митців. Освітній процес у Китаї динамічно переміщується у цифровий простір: онлайн-опитування й тести замінюють усні опитування, виконання домашніх завдань відбувається із використанням інтернет-ресурсів, блогів, відеохостингів та платформ соціальних мереж.

Теорія й практика мистецької освіти, що ґрунтується на залученні різних видів сучасного мистецтва, створюваних у віртуальному середовищі, отримала назву «цифрова мистецька педагогіка». Цифрове мистецтво характеризується віртуальністю об'єктів художньої діяльності та їхньою інтерактивністю, що окреслює нову освітню площину – ускладнення дій за умов спрощення операцій. На основі цих характеристик цифрового мистецтва вибудовуються такі методи навчання, як:

- інтегрований метод, що поєднує творчу практику та вивчення теорії;
- методи, спрямовані на ознайомлення студентів із творчою практикою (поступове ускладнення творчих завдань, пояснення послідовності дій і операцій у певному виді цифрового мистецтва, метод авторської інтроспекції);
- методи, орієнтовані на засвоєння знань, необхідних для здійснення мистецької діяльності (систематизація теоретичного матеріалу, застосування правил взаємодії виражальних засобів, використання образних моделей теоретичних понять тощо);
- методи, що стимулюють творчу активність студентів;
- методи комп'ютерного моделювання художньо-творчого процесу [9].

Цифрові технології роблять процес навчання більш персоналізованим завдяки доступу до персональних даних у реальному часі, сучасних освітніх матеріалів, веб- та мобільних застосунків, архівів, фото-, відео- та аудіоресурсів. Завдяки інноваційним технологіям викладачі отримали

можливість створювати змішані освітні середовища, використовувати цифрові інструменти для проміжного та підсумкового моніторингу навчальних досягнень [10].

Технології у сфері викладання мистецтва дають змогу студентам розвивати інноваційні здібності та креативне мислення, опанувати основи моделювання, графіки й створення різних видів образотворчого мистецтва з використанням графічних і відеоредакторів, а також програм 3D-дизайну. Цифрові технології у викладанні мистецтва сприяють підготовці й передачі інформації у процесі навчання за допомогою інтерактивного обладнання. Вони підсилюють візуальне сприйняття інформації, дозволяють детально розглядати твори мистецтва, підвищують мотивацію та прозорість освітнього процесу. Технології відкривають можливість демонстрації будь-якого художнього матеріалу студентам за допомогою фото- й відеоматеріалів, графічних моделей, а також забезпечують віддалений доступ до музеїв і проведення віртуальних екскурсій.

Цифрові технології відкривають широкий доступ до різноманітної інформації, зокрема матеріалів інтерактивних музеїв, архівів нематеріальної культурної спадщини, онлайн-виставок і галерей. Доступ до мистецьких об'єктів у цифровому просторі сприяє розширенню світоглядних горизонтів студентів, ознайомленню з різними тенденціями сучасного мистецтва, формуванню естетичного смаку, розвитку здатності до формування власної точки зору, оволодінню як теорією мистецтва, так і практикою створення різноманітних творчих проєктів [7].

Висновки. Аналіз сучасних освітніх тенденцій у КНР засвідчує, що роль учителя мистецьких дисциплін зазнає істотних змін. У добу розвитку студентоцентрованих освітніх концепцій традиційні методи викладання, засновані переважно на лекціях та поясненнях, втрачають ефективність. Натомість акцент переноситься на активну участь учнів у процесі навчання, на

їхню особистісну залученість до художньої діяльності, що створює умови для розвитку креативності, естетичного мислення та самовираження.

У межах сучасної моделі мистецько-педагогічної освіти майбутні вчителі мають не лише передавати знання, а й виховувати в учнів здатність переживати красу, оцінювати її, виражати у творчих формах та створювати власні художні продукти. Такий підхід сприяє не лише формуванню художньо-естетичної культури школярів, але й збагаченню їхнього особистого естетичного досвіду, що відповідає завданням гармонійного розвитку особистості.

Таким чином, сучасні підходи до підготовки вчителів мистецтва у КНР орієнтують педагогів на поєднання педагогічної майстерності, культурної компетентності та здатності формувати в учнів активне естетичне ставлення до світу. Це свідчить про перехід від репродуктивної моделі викладання до творчо-ціннісної, що відповідає викликам сучасної гуманістично спрямованої освіти.

Список використаних джерел

1. 黄琳覃。“一代一路”建设自需发挥文化软式力的现行作用。宁夏党校学报。2016. № 6. 80–83页 . (Хуан Лінцінь. Розбудова проєкту «Один пояс, один шлях» вимагає, щоб м'яка сила культури зіграла свою роль. *Журнал партійної школи Нінся*. 2016. № 6. С. 80–83.).
2. Чжоу Тінтін. Музичне мистецтво як засіб формування особистості дитини. *Креативний простір*. 2022. № 8. С. 5-6. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/krpr_2022_8_4
3. Lilin Chen. Current situation and strategy construction of art teachers' ability improvement under the guidance of new curriculum standards. *Frontiers in Art Research*. 2024. Vol. 6, Issue 5. P. 24-29, DOI: 10.25236/FAR.2024.060504

4. Ян Чжуан. Деякі особливості вищої професійної освіти Китаю. *Питання Сходознавства в Україні: тези доповідей IV Всеукраїнської науково-методичної конференції з міжнародною участю* (Харків, 26 березня 2020). Харків, 2020. С. 155–156.
5. Zhang, L. From simplicity to complexity: On the reconstruction of teaching paradigm in China. *Education research of Tsinghua university*. 2013. No. 34 (05). P. 103–108.
6. Xiao, H.M., Ge, H.Y. and Li, Y.N. Research on the Teaching Path of Ethnic Music in Middle Schools from the Perspective of Traditional Aesthetics. *Open Access Library Journal*, 2023. No. 10. P. 1-11
<https://doi.org/10.4236/oalib.1110788>
7. Li H. The influence of “Art Teaching Guide” on the concept of art education, teaching practice and art teacher education in China. *Arts Studies and Criticism*. 2021. No. 2(3). P. 87–89.
8. Mangué C, Gonondo J. Academic culture and talent cultivation: the Chinese experience. *JCIHE*. 2021. No. 13(1). P. 133–50. doi: 10.32674/jcihe.v13i1.3133.
9. Feijoo C, Fernández J, Arenal A, Armuña C, Ramos S. Educational technologies in China. Pre-and post-pandemic lessons. 2021. *Educational technologies in China. Pre-and post-pandemic lessons*. Jt Res Centre. doi.org/10.2760/604641
10. He W, Wei G. Higher education in China, a paradigm shift from conventional to online teaching. *High Educ Stud*. 2021. No. 11(2):30–41. doi: 10.5539/hes.v11n2p30.
11. Khurram S. Pandemagogy and online teaching: a case for online teaching. *New Sociology*. 2021. No. 2(2). P. 1–9.
<https://nsjcp.journals.yorku.ca/index.php/default/article/view/83>
12. Yu Y, Zhang Y Personality and Developmental Characteristics of Primary School Students’ Personality Types. *Frontiers in Psychology*. 2021. No. 12. P. 1-9
doi: 10.3389/fpsyg.2021.693329

13. Bolat KE. Reading contemporary art: comparative art history education through themes. *Eurasian Journal of Education Research*. 2021. No. 92. P. 227–252.
14. Ministry of Education. Art Curriculum Standards for Compulsory Education (2022 edition) Beijing: Beijing Normal University Press, 2022.
<https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=4026893>
15. 杨峰。 学园学习动机理论概要。 2018.第16–17页. (Ян Фен. Огляд теорій академічної мотивації. 2018. С. 16–17.).